

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu, JUDr. Idy Hanzelovej, JUDr. Jozefa Hargaša, Anny Žákovej a JUDr. Evy Babiakovej CSc., v právnej veci navrhovateľa **Š.**, obyvateľa v P., U.. I. č. 14/2, zastúpeného JUDr. J., advokátom v P. U.. Ľ. č. 3, proti odporkyni **S.** v B., U.. X.. A. č. 8, o invalidný dôchodok, na dovolanie odporkyne proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2006 sp. zn. 1 So 86/2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne **z a m i e t a**.

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. mája 2005 č. k. 12 Sd 69/2005-15 potvrdil rozhodnutie odporkyne z 20. augusta 2004 číslo X., ktorým s účinnosťou od 2. septembra 2004 podľa § 71 ods. 1, § 112 ods. 2 v spojení s § 263 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok, lebo nespĺňa zdravotnú podmienku trvania nároku na túto dávku, keď pre dlhodobu

nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie považoval posudkový lekár odporkyne uvoľnenie väzivového aparátu pravého kolena, vyžadujúce spevnenie podporným aparátom podľa kapitoly XV, oddiel G, položka č. 49 písm. c prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne a žiadal ho zrušiť.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom z 25. apríla 2006 sp. zn. 1 So 86/2005 rozsudok súdu prvého stupňa z 13. mája 2005 č. k. 12 Sd 69/2005-15 zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 20. augusta 2004 číslo X. zrušil, lebo podľa jeho názoru došlo k odňatiu invalidného dôchodku (za ktorý sa od 1. januára 2004 považuje čiastočný invalidný dôchodok) navrhovateľa bez toho, aby bolo dostatočným spôsobom zistené, či navrhovateľov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je skutočne nižší, ako v čase priznania invalidného dôchodku (vtedy čiastočného invalidného dôchodku).

Vo včas podanom dovolaní proti tomuto rozsudku namietala odporkyňa, že odvolací súd rozhodol nesprávne, lebo námietky navrhovateľa ohľadom jeho zdravotného stavu boli riadne posúdené a posudkový záver o jeho dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave zodpovedá obsahu Prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Domáhala sa preto zrušenia druhostupňového rozsudku a vrátenia veci na nové rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Navrhovateľ žiadal dovolanie odporkyne zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 250s ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) prejednal vec bez pojednávania (§ 243a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že dovolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok s odôvodnením, že podmienky pre poberanie dávky sa zmenili, lebo podľa § 71 zákona o sociálnom poistení od 2. septembra 2004 je miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len 30 %, teda menej ako 40%.

Z písomného vyhotovenia rozhodnutia odporkyne nemožno zistiť, ktoré vyšetrenia a ktoré závery posudkového lekára boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne, lebo posudok posudkového lekára v Prievidzi, ktorý bol podkladom jej rozhodnutia neoznačila spôsobom, ktorým by bolo možné ho identifikovať. Z rozhodnutia preto nemožno zistiť, aké dôkazy boli podkladom rozhodnutia, ani akými závermi sa pri posudzovaní dôkazov odporkyňa riadila.

V pripojenom dávkovom spise navrhovateľa sa nachádzajú posudky MUDr. M., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky v Prievidzi z 20. júla 2004 a z 8. novembra 2004, z ktorých vyplýva, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je posttraumatická anteriomediálna instabilita I. stupňa podľa kapitoly XV, oddiel G, položka 49 písm. c. prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Posudková lekárka ešte zistila jeho ďalšie zdravotné postihnutia, ale bližšie nevysvetlila, prečo za rozhodujúce ochorenie považuje práve posttraumatickú anteriomediálnu instabilitu I. stupňa, vyjadrenú mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 30 %.

Rovnaký záver obsahuje aj posudok MUDr. J., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici z 2. marca 2005.

Napriek skutočnosti, že posudkoví lekári na základe odborných vyšetrení navrhovateľa, a to vyšetrenia pred posudkovým lekárom, vyšetrenia neurologického a ortopedického dospeli k zhodným záverom o zdravotných postihnutiach navrhovateľa a o ich vplyve na pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť, nemožno z rozhodnutia odporkyne zistiť, aké skutkové a aké právne závery boli podkladom jej rozhodnutia, lebo len všeobecne odkazuje na skutočnosť, že navrhovateľ od 20. júla 2004 nie je invalidný, lebo má pokles vykonávať zárobkovú činnosť o 30 %.

Napriek skutočnosti, že z obsahu posudkov posudkových lekárov MUDr. J. a MUDr. M. nevyplývajú iné zdravotné postihnutia navrhovateľa, ako boli uvedené v posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia č. VII Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi so sídlom v Prievidzi z 5. februára 2001, posudky neobsahujú vysvetlenie, z akého dôvodu spôsobovali tie isté zdravotné postihnutia navrhovateľa najmenej o jednu tretinu (teda aspoň o 33,3%) pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť odôvodňujúci vtedy čiastočnú invaliditu (považovanú po 1. januári 2004 za invaliditu), ale rovnaké zdravotné postihnutia mu spôsobujú pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len o 30%. Rozpory v hodnotení rozsahu zachovanej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v konaní odporkyňa neodstránila a samotný odkaz na znenie § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. nedáva dostatočný podklad pre rozhodnutie odporkyne o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľa, ak k zmene jeho zdravotného stavu nedošlo, a to ani s poukazom na zmenu právneho predpisu.

Tieto procesné pochybenia odporkyne mali za následok, že jej rozhodnutie nie je dostatočne doložené obsahom vykonaného dokazovania a navyiac medzi rozhodnutím odporkyne a obsahom spisov nemohol navrhovateľ zistiť priamu príčinnú súvislosť, a ani pri použití zásad logického myslenia z neho nemohol vyvodiť, ktoré dôkazy boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne.

Treba ešte zdôrazniť, že ani závery posudkových orgánov, ktoré posudzovali zdravotný stav navrhovateľa, a ktoré sa nachádzajú v jej dávkovom spise, nemôže

odporkyňa v súčasnosti použiť na ďalšie zisťovanie zdravotného stavu pre účely posúdenia invalidity navrhovateľa, lebo s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo 460/2006 Z.z zo 7. júna 2006 ustanovenie § 263 ods. 5 zákona o sociálnom poistení stratilo účinnosť a odporkyňa je povinná zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdiť bez ohľadu na skutočnosť, či rozhodnutie o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľa nadobudlo právoplatnosť, alebo či odporkyňa o jeho nároku na invalidný dôchodok ďalej koná.

Aj podľa právneho názoru dovolacieho súdu odporkyňa pred rozhodnutím o nároku na invalidný dôchodok musí znova zistiť, či navrhovateľ nespĺňa zdravotnú podmienku nároku na invalidný dôchodok, a to v súčasnosti už s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo 460/2006 Z.z. zo 7. júna 2006.

Na základe uvedených skutočností možno považovať za vecne správne rozhodnutie odvolacieho súdu z 25. apríla 2006 sp. zn. 1 So 86/2005, ktorý zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie odporkyne z 20. augusta 2004 číslo X. zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dovolací súd preto musel dovolanie odporkyne, podané proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2006 sp. zn. 1 So 86/2005 zamietnuť podľa § 243b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V dovolacom konaní navrhovateľovi trovy nevznikli a odporkyňa v konaní úspech nemala, preto účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2008

**JUDr. Elena Z á v a d s k á, v. r.
predsedkyňa senátu**

Za správnosť vyhotovenia :